

Sinisiä hetkiä

Matala pilviverho siivilöi auringonvalon ohuen lumikerroksen pinnalle, saaden sen kimmeltämään sinisen eri sävyissä. Pakkassään kuuraamat puut loistavat valkoasussaan vasten pilviverhon sineä postikorttimaisemassa. Lyhentyvät auringon kaaret päättyvät kultapilvein haihtuvaan hämääseen. Viileä marraskuu kouluttaa luontoa talven ankaruuteen.

Ankaruudella tunnutaan kohtelevan myös niitä onnettomia omakotirakentajia, jotka ovat erehtyneet luulemaan laajentuneen Kokkolan sallivan ennen kuntaliitoksia käytäntönä ollutta melko vapaata rakennuslupakäytäntöä. Ei, Kokkolaa rakennetaan suuruuden periaatteella; tehokkaasti, kaavoitetusti ja mielellään keskustan tuntumaan ”täl puol jokkee”. Kaikkein mielellään tunnutaan haluavan rakennettavan ylöspäin. Kilpailussa kenellä on isoin, saa kyllä Seinäjoen kaupunki tällä kertaa voiton salliessaan 16 kerroksiset tornitalot keskustaansa, mutta kuka tietää millaisia korkeuksia vasta suunnitteluasteella olevat Kokkolan tornitalot tulevat tavoittelemaan.

Rakentamisen pullonkaulaksi Kälviällä on muodostumassa taajaman läpi kulkevan rautatien melun lisääntyminen kaksoisraiteiden rakentamisen myötä. Koska rautatietä ei voi rakentaa tunneliin, on olemassa vain yksi ratkaisu. Aikoinaan pohjanmaan rata oli suunniteltu kulkenut suoraa reittiä Seinäjoelta Ouluun, ilman nykyisiä juoniteltuja mutkia rannikolle. Rakennetaan uusi kaksiraiteinen suora ratayhteys niin kuin se alun perin oli suunniteltu, Kauhavalta Kannuksen Eskolaan. Näin junayhteys Oulu – Helsinki lyhenee ja matkaan käytetty aika nopeutuu huomattavasti. Vanha ratayhteys Kokkolaan voitaisiin tuolloin korvata pistoraiteella, joka yhtyisi uuteen rataan jossain Ullavan kirkonkylän paikkeilla.

Kuluvana syksynä on ollut havaittavissa outoa toimintaa jo vuosikausia suljettuna olleella paikallisella kaatopaikalla. Jatkuva rekkojen virta on käynyt alueelta suurien kuormien painamina kohti kaupunkia. Onko vihdoinkin löydetty entisen Ullavan kätetty rikkauden lähde? Lähemmin tarkisteltuna ei kuitenkaan kuormien sisältö sittenkään houkuttele niitä lähemmin tarkastelemaan. Jostain käsittämättömästä syystä on suljetun kaatopaikan vuosikymmenien aikana kerätty jäte siirrettävä muualle, ja innokkaasti sitä tunnutaan jossain tarvittavankin, koska suuria määriä sitä on jo siirretty.

Läheskään yhtä suurella innokkuudella ei ole ”vielä” alettu hyödyntämään entisen Ullavan kruununjalokiveä – Lätän litiumia. Tosin hankkeen toteuttaminen on vielä yhtä lätässä, kuin on siitä seminaareja pitävien asiantuntijoiden paikallistietämyskin. Litiumia on LÄNTÄLLÄ! eikä Lätässä, kuten eräskin professoriksi itseään kutsuva erehtyi esiintymän sijaintipaikkaa kutsumaan. Jo kymmeniä vuosia ”lähiaikoina” käynnistymässä ollut kaivoshanke vain tuntuu olevan yhä käynnistymässä ”lähiaikoina”. Paljon saa vettä virrata Kylmäojassa, ennen kuin rekkojen raito alkaa Lätältä jutaamaan. Myös tarvittavia lisäpääomia yhä kootaan hankkeen toteuttamiseen.

Lätässä sen sijaan tuntuu olevan tällä kertaa Irlannin talous. Vuosikausia muiden Euroopan maiden ekonomisteille esikuvana ja innoittajana ollut talouspolitiikka saarivaltiossa on joutunut umpikujaan ja taas saa Suomalainen veronmaksaja kiristää vyötään. Edellisen kerran samassa tilanteessa, joskin tuolloin vakavammassa, oltiin keväällä Kreikkalaisten talouspolitiikan takia. Vielä muutama tällainen talouspommi niin pöytälaatikoiden aarteet -markat, ovat taas arvovaluutta.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi